

d ů v o d ů:

Předpokladem nároku na náhradu škody podle § 1319 obč. zák. je především, že škodlivá událost jest následkem vadnosti díla, a na druhém místě, že se držitelé budovy nezdaří důkaz, že vynaložil veškerou potřebnou péči, aby nebezpečnost bylo odvráceno. Jest tu tedy držitelé budovy uložena dále sahající péče, než jak jí § 1297 obč. zák. obecně má na mysli (srov. rozh. č. 3315 Sb. n. s.). V té příčině však bylo zjištěno, že pokryvačský mistr Arnošt F. prohlížel na příkaz správce domu střechu budovy v posledních letech téměř každoročně za účelem vyšetření, nemá-li se na ní něco opravovati, že jí prohlížel i v listopadu 1929, kdy jí uznal za vadnou, a že oprava provedena byla na jaře 1930, ježto v zimě není možno prováděti práce pokryvačské, a konečně, že nehoda stala se v době provádění těchto pokryvačských prací. Žalovaná strana takto zcela vyhověla povinnosti, jež jí v § 1319 obč. zák. jsou uloženy. Proto uvolnění staré tašky v době prováděných pokryvačských oprav nejde již na její vrub, neboť bylo povinností pokryvačského mistra, který opravu prováděl, aby znaje povahu střechy, učinil při odkrytí jejím řádné bezpečnostní opatření k zabránění nehody.

To, že žalované byla známa vadnost střechy již v listopadu 1929 a oprava provedena teprve na jaře 1930, nemůže býti pokládána za zavinění žalované, když v zimě nelze prováděti pokryvačské práce. Podle vyloženého právního názoru není třeba se již zabývatí otázkou, zda jediným důvodem uvolnění tašky byl mimořádný vítr a zda jsou správné úsudky odvolacího soudu, které jinak vyvozuje ze znaleckého posudku, neboť nejsou pro posouzení věci rozhodující.

Čís. 16520.

Zda převzetí dluhu zástupcem vyžaduje zvláštní plné moci, znějící na druh jednání nebo na jednotlivé jednání (§ 1008 obč. zák.), jest posouditi podle základního jednání, jež bylo právním důvodem převzetí dluhu. Bylo-li tímto důvodem narovnání podle § 1380 obč. zák., vyžaduje se zvláštní plné moci, znějící na druh právního jednání.

Plná moc toho obsahu, aby zmocněnec zařídil, co za dobré uzná, i kdyby k tomu bylo zapotřebí zvláštní plné moci, nevyhovuje předpisu § 1008 obč. zák.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1937, Rv I 2051/36.)

Srov. rozh. č. 4792 Sb. n. s.

Na žalující spolek, jemuž přísluší proti Čeňku K., otcí žalovaných, pohledávka 8.438 Kč 35 h s přísl., jež byla na Čeňku K. exekučně vymáhána, provedena proti němu exekuce a ustanovena dražba zabavených svršků, se před provedením dražby obrátil právní zástupce žalovaných Dr. Josef Š., jenž měl od žalovaných všeobecnou plnou moc,

a telegraficky žádal, aby bylo dražební řízení proti Čeňku K. zrušeno, a že za to nabízí, že žalované převezmou dluh Čeňka K. vůči žalujícímu spolku. Tvrdě, že ačkoli došlo k dohodě, podle níž žalující spolek zrušil dražební řízení proti Čeňku K., a žalované za to svým právním zástupcem prohlásily, že přejímají dluh Čeňka K. vůči žalujícímu spolku s veškerým příslušenstvím, zavázavše se zaplatiti převzatý dluh do 1. listopadu 1932, přece svému závazku nedostály, domáhá se žalobce na žalovaných zaplacení 10.206 Kč 60 h s přísl. Proti žalobě namítly žalované, že Dr. Š. neměl od žalovaných plné moci k tomu, aby za ně činil prohlášení o převzetí dluhu za Čeňka K., že neprohlásily ani samy ani ústy svého právního zástupce k takovému jednání zmocněného vůči žalobci, že přejímají nebo že by byly ochotny převzít dluh Čeňka K., že žalované daly Dr. Š. toliko procesní plnou moc ve sporu vedeném Š-em proti žalovaným, podepsavše obvyklý blanket a předpokládajíce, že vytištěný text obsahuje toliko ujednané zmocnění. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud zamítl žalobu.

Důvody:

Bylo zjištěno, že Dr. Josef Š. převzal, vydávaje se za zmocněnce žalovaných, jejich jménem zažalovaný dluh Čeňka K. a že se žalující svaz nevzdal nároku proti původnímu dlužníku. Žalované převzaly takto prostřednictvím svého zmocněnce dluh smlouvou s věřitelem, jenž při tom původního dlužníka nepropustil ze závazku (§ 1406 obč. zák.), a věřitel měl za to zrušiti mobilární exekuci proti Čeňku K. Zda převzetí dluhu zástupcem vyžaduje zvláštní plné moci znějící na tento druh jednání, nebo zvláštní plné moci znějící na jednotlivé jednání (§ 1008 obč. zák.), jest posuzovati podle základního jednání, jež bylo právním důvodem převzetí dluhu. Podle vylíčeného skutkového základu bylo základním jednáním narovnání podle §§ 1380 a násl. obč. zák., neboť žalující svaz měl upustiti od exekuce již zavedené za to, že žalované převzaly dluh Čeňka K. se závazkem zaplatiti do 1. listopadu 1932. Takovéto narovnání, kterým se zavázala každá strana něco dáti anebo opominouti, vyžaduje podle § 1008, první věta, obč. zák. udělení zvláštní plné moci, znějící na právní jednání tohoto druhu. Takovéto zvláštní plná moc však udělena nebyla. Nezáleží proto ani na tom, zda žalované převzaly závazek bezplatně, čili nic. Mimo to samo převzetí dluhu není darováním ve smyslu § 938 obč. zák., i když se stalo bez úplaty, neboť nerozmnoží se jím jmění věřitelovo a bezúplatné převzetí dluhu nečiní převzaté plnění bezúplatným, jak darovací smlouva vyžaduje. Bylo dále svědectvím Dr. Josefa Š. zjištěno, že žalované podepsaly Dr. Š. všeobecnou plnou moc na blanketu, který obsahuje také zmocnění, aby za ně zařídil, co za dobré uzná, i kdyby k tomu bylo zapotřebí zvláštní plné moci. Svědek Dr. Josef Š. takovýto blanket předložil. Avšak ani kdyby tomu tak bylo, nemůže žalobní nárok obstáti, neboť zcela všeobecné zmocnění, ať za ně zařídí vše, co za dobré uzná, i kdyby

bylo třeba zvláštní plné moci, nevyhovuje, jak je zřejmé z ustanovení §§ 1007 a 1008 obč. zák., přesnému zákonnému předpisu. Zvláštní plnou moc, znějící na druh jednání, totiž na narovnání, však neobsahuje onen blanket plné moci. Proto nebyl Dr. Josef Š. zmocněn k převzetí dluhu jménem žalovaných, takže nejsou jeho prohlášením zavázány. Že byla zmocnitelská smlouva o narovnání uzavřena ústně nebo mlčky konkludentními činy způsobem vytčeným v § 863 obč. zák., nebylo ani tvrzeno, ani prokázáno. Bylo proto žalobní nárok zamítnouti.

Čís. 16521.

I. Lze sjednati schovací smlouvu též o uschování vlastní věci schovatelovy. Převezme-li vlastník svou vlastní věc do uschování proto, že druhá osoba má nějaké jiné právo k oné věci, jest schovatel omezen ve svém vlastnictví a má jako schovatel, pokud právo druhé osoby trvá, povinnost pečovati o svou vlastní věc tak, jakoby šlo o věc cizí. Zrušení (výpověď) takovéto schovací smlouvy nelze spatřovati v tom, že schovatel podal žalobu na vyloučení uschované věci z exekuce (§ 37 ex. ř.).

Jestliže soudní výkonný orgán dá se souhlasem vymáhajícího věřitele (jeho zmocněnce) exekučně zabavené svršky do úschovy dosavadnímu jejich držiteli, který se pokládá za jejich vlastníka, ten výslovně prohlásí a v zájemním zápise potvrdí, že přejímá uvedené svršky do úschovy, a exekuční soud tento postup schválí, má dosavadní držitel jako soudně ustanovený schovatel (§ 259 ex. ř., § 968 obč. zák.) proti vymáhajícímu věřiteli nárok na náhradu nákladů spojených s uschováním zabavených věcí.

II. O vzájemné pohledávce namítané k započtení teprve za sporu nelze rozhodnouti v řízení omezeném na důvod zažalované pohledávky (§ 393 c. ř. s.), nýbrž až v konečném rozsudku.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1937, Rv I 2106/36.)

K II. srov. rozh. č. 12133, 4244 Sb. n. s.

V souzené věci vymáhající věřitelky Otilie M., nyní žalované, proti povinnému Petru P. byly dne 19. ledna 1931 v žalobcově závodě v M. zabaveny tyto věci: 1 stříbrná liška, 1 bílá liška, 3 obyčejné červené lišky, 8 modrých lišek, 2 králíci »Havana«, 4 psi »Chov-Chov« a 6 karakulských ovcí. Tvrdě, že právě uvedená zvířata dal jako soudní schovatel, ustanovený usnesením exekučního soudu ze dne 30. března 1931, od doby jejich exekučního zabavení ve svém podniku krmiti, ošetřovati a opatrovati, domáhá se žalobce dle § 259, odst. 4, ex. ř. za ošetřování, krmení, zúrokování a amortisaci investic, na žalované zaplacení 42.742 Kč 30 h s přísl. s tím, že vydá shora označená zvířata, vyjma 3 modré lišky a 3 obyčejné červené lišky, které mezi tím zahynuly, kterážto podмінka má odpadnouti, kdyby se ona zvířata prodala mezitím v dražbě.